

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 559/2021

16.06.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владана Ђорђевића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Ђорђевића - адвоката Марка Пушице, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 10К.бр.480/2019 од 15.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 142/21 од 22.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Ђорђевића - адвоката Марка Пушице, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 10К.бр.480/2019 од 15.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 142/21 од 22.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 10К.бр.480/2019 од 15.12.2020. године окривљени Владан Ђорђевић је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године, те му је опозвана условна осуда која му је изречена правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду Спк.бр.206/16 од 22.02.2017. године због кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ и узета као утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци која му је том пресудом изречена са временом проверавања у трајању од 3 године, а окривљеном је узета као утврђена и казна затвора у трајању од 1 године по правноснажној пресуди Основног суда у Књажевцу Спк.бр.11/16 од 08.02.2017. године (правноснажна 03.07.2017. године), па је окривљени Владан Ђорђевић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.06.2019. године до 29.04.2020. године, време проведено на извршењу мере забрана напуштања стана од 29.04.2020. године до 15.12.2020. године, те по правноснажној пресуди Основног суда у Књажевцу Спк.бр.11/16 од 08.02.2017. године време проведено у притвору од 26.09.2016. године до 03.10.2016. године и време проведено на издржавању казне од 22.05.2019. године до 13.06.2019. године.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Оштећени АА је упућен да имовинскоправни захтев према окривљеном оствари у парничном поступку. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, с тим што ће о висини истих бити одлучено накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 142/21 од 22.03.2021. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и поводом жалбе браниоца окривљеног Владана Ђорђевића - адвоката Марка Пушице, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду 10К.бр.480/2019 од 15.12.2020. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном Владану Ђорђевићу за извршено кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, утврдио казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, те му је узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 године по правноснажној пресуди Основног суда у Књажевцу Спк.бр.11/16 од 08.02.2017. године (правноснажна 03.07.2017. године), па је окривљеног Владана Ђорђевића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.06.2019. године до 29.04.2020. године, време проведено на извршењу мере забрана напуштања стана од 29.04.2020. године до 15.12.2020. године, те по правноснажној пресуди Основног суда у Књажевцу Спк.бр.11/16 од 08.02.2017. године време проведено у притвору од 26.09.2016. године до 03.10.2016. године и време проведено на издржавању казне од 22.05.2019. године до 13.06.2019. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Владана Ђорђевића - адвокат Марко Пушица, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да у целини укине пресуде Вишег суда у Београду 10К.бр.480/2019 од 15.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 142/21 од 22.03.2021. године или само другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду или да у целини или делимично преиначи наведене пресуде или само другостепену пресуду и то тако што ће окривљеном изрећи блажу кривичну санкцију.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Владана Ђорђевића у поднетом захтеву истиче да се пресуде нижестепених судова заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на одбрани окривљеног Владана Ђорђевића датој на записнику сачињеном пред Другим основним јавним тужиоцем у Београду дана 15.06.2019. године под бројем КТ.2438/19, а коју је као незаконит доказ требало издвојити из списка предмета на основу чланова 16. и 84. ЗКП. Као разлог због чега суд није могао да као доказ користи наведену одбрану окривљеног и да на њој заснује побијану правноснажну пресуду, бранилац истиче да како се окривљени приликом давања своје одбране на записнику пред Другим ОЈТ у Београду дана 15.06.2019. године изјашњавао поводом лакшег нехатног облика извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ које му је у том тренутку било стављено на терет, те како је окривљеном одмах потом наредбом о спровођењу истраге Вишег јавног тужиоца у Београду стављено на терет кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ које је извршено са евентуалним умишљајем и свесним нехатом у односу на тежу последицу (поводом кога се окривљени први пут изјашњавао у својој одбрани датој на записнику сачињеном пред Вишим јавним тужиоцем у Београду дана 01.07.2019. године под бројем КТИ.363/19), а за које теже кривично дело, које је било и предмет оптужења, је окривљени у овом кривичном поступку правноснажно оглашен кривим и осуђен, то из наведеног, по ставу браниоца, произилази да је прва валидна одбрана окривљеног у овом кривичном поступку коју је суд могао да користи као доказ она коју је окривљени дао на записнику сачињеном пред Вишим јавним тужиоцем у Београду дана 01.07.2019. године под бројем КТИ.363/19.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног Владана Ђорђевића - адвоката Марка Пушице били су предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Београду 10К.бр.480/2019 од 15.12.2020. године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 3 и 4 другостепене пресуде Кж1 142/21 од 22.03.2021. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Наиме, како одбрана окривљеног Владана Ђорђевића дата током овог кривичног поступка, а која обухвата првобитну одбрану окривљеног коју је дао на записнику сачињеном пред Другим ОЈТ у Београду дана 15.06.2019. године и његову одбрану дату пред ВЈТ у Београду дана 01.07.2019. године и на главном претресу дана 17.01.2020. године у којој је у свему остао при ономе што је изјавио у својој одбрани датој на записнику од 15.06.2019. године и само још додао одређена појашњења у вези критичног догађаја, представља јединствену целину, то околност да је окривљеном

првобитно у овом кривичном поступку било стављено на терет нехатно извршење кривичног дела, а затим да је јавни тужилац извршио измену чињеничног описа кривичног дела и правне квалификације истог стављајући на терет окривљеном умишљајно извршење кривичног дела, по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају не утиче на законитост првобитно дате одбране окривљеног на записнику сачињеном пред Другим ОЈТ у Београду дана 15.06.2019. године под бројем КТ.2438/19. Ово имајући у виду да у конкретном случају постоји истоветност основног догађаја о којем се окривљени током поступка изјашњавао у својој одбрани, те имајући при томе у виду да је јавни тужилац законом овлашћен да, ако оцени да изведени докази указују да је чињенично стање другачије од оног које је окривљеном првобитно стављено на терет, врши измене чињеничног описа кривичног дела током целог кривичног поступка и то све до завршетка главног претреса (а после тога само на претресу пред другостепеним судом) и то тако што оптужни акт може бити измењен изостављањем, додавањем и променом одређених чињеничних навода, као и променом правне квалификације кривичног дела.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Ђорђевића - адвоката Марка Пушице, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић